

Ίδη η Πηγή του Ονείρου

Όταν δεις τις μυγδαλιές να ανθίζουν,
κοντεύει η άνοιξη να ρθεί, μη σταθείς,
μη μείνεις με το παράθυρο κλειστό,
τον ουρανό να αντικρίζεις.
Βγες και τρέξε στους αγρούς,
μες τα βουνά τους λόφους,
τα απόκρημνα τα μέρη,
βαθιά μες τη καρδιά του Ψηλορείτη.
Τα σύννεφα θα σε αγκαλιάσουν,
ο άνεμος τραγούδι θα σου πει,
τα άνθη γλυκά θα σε μεθύσουν!
Από ένα Σφενδάμι πιάσου, πέτα ψηλά και δεξ
της κορυφής της Κρήτης, τα χιονόδοξα,
και τη Σιληνή της σπηλιάς του Δία να αντικρίσεις.
Και ο Έρωντας, μόλις τον δεις,
μες τη καρδιά θα σου μιλήσει.
Όλα τα ανθισμένα αστέρια θα ναι εκεί.
Μην τρέχεις βιαστικά, μην προσπερνάς,
στάσου και σκέψου.
Όπου τα σπέρνει ο άνεμος, εκεί φυτρώνουν.
Αν θέλεις να τα δεις μπορείς,
αρκεί όταν κοιτάς να βλέπεις!
Και μη ξεχαστείς και δεν ανεβείς
στη κορυφή της Ίδης
τον ήλιο από ψηλά να δεις
πριν ακόμα ανατείλει,
τότε μονάχα θα βρεθείς
μες τη πηγή του ονείρου.